

ضوابط زیست محیطی محل های دفع پسماندهای عادی

این ضوابط به استناد ماده ۱۲ قانون و ماده ۲۳ آیین نامه اجرایی مدیریت پسماندها و به منظور کاهش اثرات مخرب زیست محیطی فعالیت ها، مکان ها و تأسیسات مرتبط با پردازش، و دفع پسماندهای عادی از جمله کلیه اماکن دفن و بازیافت تهیه گردیده است.

ماده ۱: تعاریف و اصطلاحات به کار رفته در این ضوابط، همان تعاریف مندرج در قانون و آیین نامه اجرایی مدیریت پسماندها میباشد.

ماده ۲: در انتخاب محل دفع پسماندهای عادی، باید کلیه معیارهای زیست محیطی، زمین شناسی، هیدرولوژی، هیدروژئولوژی، توپوگرافی، فیزیوگرافی، اقلیمی، خاکشناسی، مناطق چهارگانه تحت مدیریت سازمان، حریم خطوط انتقال مواد نفتی، آب و نیرو، راههای دسترسی، مناطق جمعیتی و سایر معیارهای مندرج در این ضوابط در نظر گرفته شوند.

ماده ۳: محلهای دفع نباید در مسیر و حریم رودخانه های فصلی و دائمی، مسیلهها و آبراهه های منتهی به رودخانه ها واقع شوند.

ماده ۴: محلهای دفع بایستی خارج از محدوده سیلاب با دوره بازگشت سیل ۱۰۰ ساله واقع گردد.

ماده ۵: انتخاب محل های دفع در مناطقی مانند تالابها، باتلاقها، مردابها، دریاچه ها و برکه ها و موارد مشابه ممنوع است .

تبصره: محل دفن باید حداقل یک کیلومتر از مناطق یاد شده فاصله داشته باشد.

ماده ۶: محل دفع باید حداقل یک کیلومتر از آبهای جاری فاصله داشته باشد

ماده ۷: محل دفع باید حداقل یک کیلومتر از سواحل شمالی و جنوبی کشور فاصله داشته باشند.

ماده ۸: محل دفع نباید روی آبخوان هایی که منبع تأمین آب منطقه است، انتخاب شود .

تبصره: محل های دفع نباید در فاصله کمتر از ۴۰۰ متر از هر گونه چاه آب و یا در بالادست چاه های آب شرب قرار داشته باشد.

ماده ۹: محل های دفع نباید در مناطقی که به عنوان تغذیه آبهای زیرزمینی محسوب می شود، واقع شود.

ماده ۱۰: محل دفع نباید در منطقه ای انتخاب شود که در آن، سطح آب زیرزمینی در ۱۰ ساله گذشته، در عمق کمتر از ۵ متر بوده است .

تبصره: در طراحی مهندسی محل دفع، گودبرداری به گونه ای صورت پذیرد که پایین ترین بخش محل دفن، با سطح آبهای زیرزمینی دراز مدت منطقه حداقل ۲ متر فاصله داشته باشد.

ماده ۱۱: محل دفع باید حداقل ۱ کیلومتر از سازه های هیدرولیکی فاصله داشته باشند.

- ماده ۱۲: محل دفع نباید در شاخه های اصلی خشک یا آبی منتهی به سدها انتخاب شود.
- ماده ۱۳: محل دفع نباید در مناطقی با احتمال بروز بهمن، سیل، رانش زمین، مناطق ناپایدار و سایر حوادث غیرمترقبه طبیعی واقع شوند.
- ماده ۱۴: احداث مراکز دفن در دره ها و مناطقی با سنگ بستر درشت دانه و متخلخل، مخروطه افکنه، دارای پی سنگ آهکی و دولومیتی کارستی، سنگهای انحلال پذیر و گنبدهای نمکی ممنوع است.
- ماده ۱۵: مکان دفن نباید در مسیر و حریم گسل های فعال شناخته شده و گسل های پنهان قرار داشته باشد.
- ماده ۱۶: محل دفع باید ۲۰۰ متر از محدوده های قابل پیش بینی برای خطرات زمین لرزه فاصله داشته باشد.
- ماده ۱۷: مساحت منطقه انتخابی به عنوان محل دفن باید به اندازه ای باشد که براساس برآورد کمی تولید پسماند، دوره دفن حداقل ۱۰ سال را پوشش دهد.
- ماده ۱۸: احداث محل های دفع بر روی ذخایر معدنی ممنوع است.
- ماده ۱۹: از نظر بادهای غالب محل دفع نباید در بالادست مناطق جمعیتی واقع شوند.
- ماده ۲۰: محل دفع نباید در داخل مناطق حفاظتی تحت پوشش سازمان قرار داشته باشد.
- تبصره: محل دفع باید حداقل یک کیلومتر از مناطق فوق فاصله داشته باشد.
- ماده ۲۱: از نظر زیبایی شناختی، به گونه ای عمل شود که محل دفن از مناطق جمعیتی، راهها، تفریح گاهها و مانند آنها چشم انداز نداشته باشند.
- ماده ۲۲: محل دفع باید از حریم فرودگاه های بین المللی و محلی به ترتیب ۸ و ۳ کیلومتر فاصله داشته باشد.
- ماده ۲۳: برای دسترسی آسان به محل دفع پسماندها، جاده دسترسی با شرایط زیر در نظر گرفته باشد: الف- عرض جاده دسترسی در شهرها حداقل ۶ متر و در روستاها حداقل ۴/۵ متر باشد. ب) حداقل ترافیک داشته باشد. ج) در تمام شرایط آب و هوایی فصول سال قابل استفاده باشد.
- ماده ۲۴: فاصله جاده دسترسی تا منطقه مسکونی باید به گونه ای باشد که فعالیت های حاصل از رفت و آمد و عملیات دفع برای منطقه آلودگی صوتی ایجاد نکند.
- ماده ۲۵: زمین های شامل مکانهای باستانی و تاریخی که در فهرست آثار تاریخی- ملی قرار دارند، نباید به عنوان محل دفع انتخاب شوند و حداقل فاصله محل های دفع با مراکز تاریخی و باستانی باید ۳ کیلومتر باشند.
- ماده ۲۶: مراکز دفع باید از جاده اصلی، بزرگراه ها و آزاد راهها، حداقل ۳۰۰ متر فاصله داشته باشد.
- ماده ۲۷: محل دفع باید حداقل ۱ کیلومتر با مناطق موجود یا توسعه آتی مسکونی، بیمارستانی، آموزشی، زیارتی، تجارتي و صنعتی فاصله داشته باشد.
- تبصره: در محدوده حداقل ۵۰۰ متری از مرز محل دفع پسماندها نباید هیچگونه توسعه مسکونی صورت گیرد.

ماده ۲۸: محل های دفع باید حداقل ۵۰۰ متر از خطوط انتقال نیرو، نفت و گاز فاصله داشته باشند.

ماده ۲۹: دفن پسماندهای ویژه، بیمارستانی و تخلیه انواع فاضلاب در محل دفن پسماندهای عادی ممنوع است.

ماده ۳۰: مدیریت های اجرایی پسماند حداقل ۲ سال مانده به پایان زمان بسته شدن محل های دفن موجود با رعایت ضوابط زیست محیطی، نسبت به انتخاب و معرفی مکان جدید در قالب طرح جامع مدیریت پسماند با تأیید کارگروه استانی و نظارت عالی وزارت کشور و نیز ارائه طرح تعطیلی و بازگردانی محل دفن (restoration) به سازمان اقدام نمایند .

ماده ۳۱: سوزاندن پسماندها در فضای آزاد (Open Space burning) در محل های دفع ممنوع است .

ماده ۳۲: با توجه به محدودیت های مکانی، زمین شناسی، توپوگرافی و اقلیمی در استانهای شمالی، کارگروه استانی مدیریت پسماند می تواند ضوابط محلی ماده های ۶، ۷، ۱۰ و تبصره های ماده ۵ و ۸ را تعیین و جهت تصویب به شورای عالی حفاظت محیط زیست ارسال نماید.

ماده ۳۳: بسته شدن محل دفن باید ظرف مدت یک سال پس از توقف عملیات دفن انجام شود و پایش محل دفن باید به مدت ۱۵ سال بعد از تعطیلی آن انجام گردد.

ماده ۳۴: نظارت بر حسن اجرای این ضوابط بر عهده سازمان است .